

GLAS

GLASILO SOCIALISTIČNE ZVEZE DELOVNEGA LJUDSTVA ZA GORENJSKO

PRED STARTOM OBČINSKIH KOMISIJ ZA IZ-
VAJANJE PREDPISOV O DELITVI DOHODKA

Spoštovanje zakonitosti

KOT PRVA DRUŽBENA ZAHTEVA PRI SEDA-
NJEM IZPOLNJEVANJU PRAVILNIKOV O
ČISTEM IN OSEBNEM DOHODKU

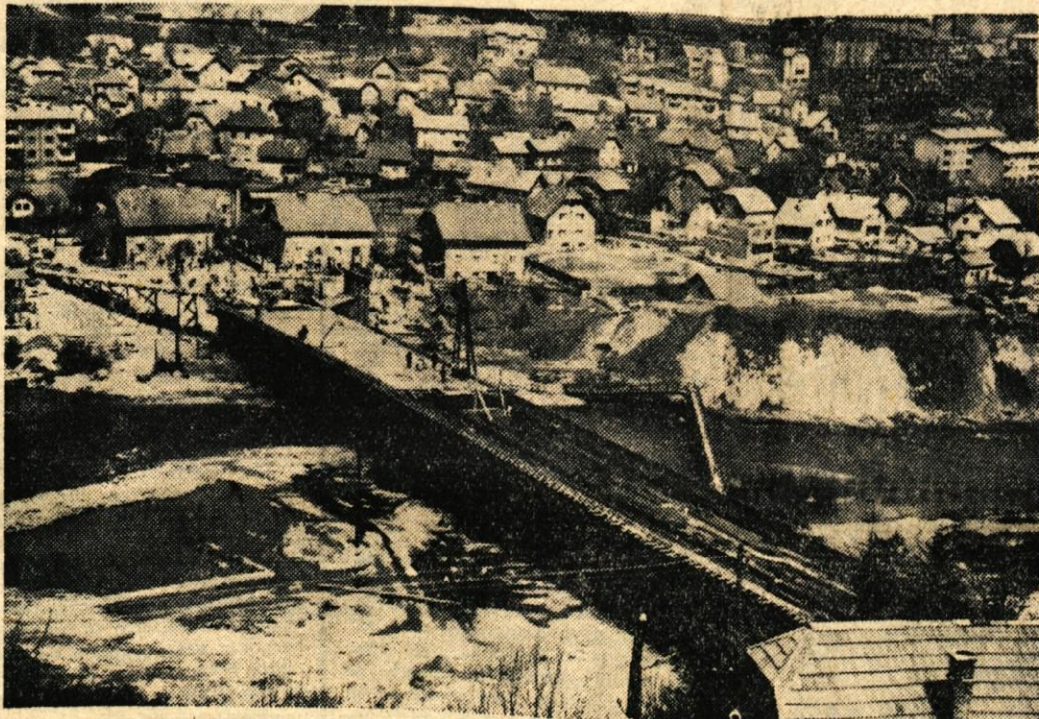
Kranj, 6. maja — Prvo delo ob-
činskih komisij za izvajanje pred-
pisov o delitvi čistega in osebnega
dohodka v gospodarskih orga-
nizacijah in ustanovah našega
okraja je proučevanje zakonov,
raznih uredb, smernic in drugih
predpisov v zvezi s to problema-
tiko. Tega dela so se te komisije
že tudi lotile. V tem tednu pa
bodo komisije v večini že prešle
na svoje osnovno delo. V glav-
nem so po občinah že ustanovili
ali pa je to v teku več podkomi-
sij, tako da bi delo potekalo po
dejavnostih. V kranjski občini je
na primer 180 podjetij in ustanov
in bi ena sama komisija nikakor
ne zmogla celotnega posla. Zlasti
še, ker njihova naloga nika-
kor ni administrativna, da bi
namreč poslovali z akti in dopisi,
marveč morajo kot politično-
družbeni organi stvari proučevati
na mestu samem, s širšimi
družbenimi merili, nakazovati,
svetovati in pomagati kolektivom
in njihovim samoupravnim orga-
nom, da stvari sami uredijo in
vsiljajo brez kakršnihkoli inter-
vencij.

Take in podobne ugotovitve
so bile na današnjem širšem po-
svetovanju v Kranju, na katerem
so sodelovali predstavniki vseh
občinskih ljudskih odborov, ZK,
SZDL in ObSS. Na posvetovanju
je sodeloval tudi član Izvršnega
kolektiva Slovenije Miran Košmelj.

V glavnem so ugotovili, da je
treba preko zborov proizvajalcev
in preko imenovanih komisij od-
preti v samih kolektivih razpra-
ve o sedanjih pravilnikih delitve
čistega dohodka in druga njihova
lastna določila ter jih vsiljati
s sedanjimi zahtevami družbe.
Pri tem ne gre toliko za neka no-
va merila in kriterije, marveč v
prvi vrsti za spoštovanje že danih
predpisov in smernic. Zaradi po-
manjkanja strokovno-pravnih
služb so sedanji pravilniki polni
neskladnosti in celo odkritih ne-
zakonitosti. Tudi sedanje zadnje
smernice o vsiljevanju pravil-

nikov o osebnih dohodkih so v
marsikaterem podjetju preveč
ozko, računovodske razumele in
pustili ob strani vse momente
ekonomičnosti, proizvodnosti,
stvarnega prizadevanja in uspe-
šnega kolektiva so se v glavnem
ustavili samo ob suhem izračuna-
vanju formule, kar pa je povsem
napačno.

O konkretnih problemih posa-
meznih občin oziroma kolektivov
na njihovem območju bodo še
razpravljali zbori proizvajalcev,
a zatem pa sami zainteresirani ko-
lektivi, ki bodo ob podpori občin-
skih komisij lažje odstranili mo-
rebitne sedanje neskladnosti.
K. M.

Most, ki bo povezoval Javornik z Blejsko Dobravo, že dobiva svojo podobo. Te dni so že začeli z betoniranjem cestišča. Potem bodo naredili še priključke ceste z obeh strani. Predvidoma bo most s priključki cest veljal 129 milijonov dinarjev

UVELJAVLJANJE ZAKONA O ZDRAVSTVU IN PREHODNE TEŽAVE

Družbeni interes preveč v ozadju

KAKŠNO IZBOLJŠANJE STE OPAZILI LANI PRI ZDRAVSTVENI ZAŠČITI SPRİČO TEGA,
DA STE DALI ZA TO SLUŽBO 575 MILIJONOV VEČ

»Le kaj naj jemljemo? Lani smo plačali okroglo 830 milijonov
dinarjev več za zdravstveno zavarovanje kot predlanskim. V prvih
treh mesecih letos imamo znova 33 milijonov dinarjev premalo,
da bi plačali vse račune. Zahaajamo in dolgoce, v vaših
biagajnah pa se kopičijo milijoni. Tu nekaj ni prav. Zavarovanci in
kolektivi ne zmorejo takih zahtev.«

»Vše ugotovitve o cenah zdravstvenih uslug niso v redu, ker
niso razčlenjene, ker ne upoštevajo vseh sprememb. Na splošno
tudi ne moremo trditi, da so dohodki zdravstvenih delavcev pre-
veliki. Lani so prejeli naši zdravniki povprečno le po 100.000 din
(oprostite, 18 din manj!) mesečno. Zakaj ne vidite drugih, ki so šli
še više.«

Prva je zaskrbljujoča ugotovitev Okrajnega zavoda za socialno
zavarovanje, ki je plačnik zdravstvenih storitev, drugo pa je povze-
tek iz pojasnil Zdravstvenega doma v Kranju.

Kolektivi zdravstvenih zavodov
so vse preveč razpravljali o do-
hodku, pravzaprav o delitvi oseb-
nega dohodka; zelo malo pa so
razpravljali in dosegli pri izpoln-
jevanju organizacije dela, pri
izboljšanju kvalitete storitev,
pri iskanju oblik za merjenje
kvalitete in učinkovitosti dela,
premalu je bilo težjen teh kolek-
tivov, da bi izboljšali odnos do
strank (pacientov) in podobno.

Take ugotovitve je moč slišati
na raznih konferencah in posve-
tovanjih v zadnjem času, kadar je
beseda o naši zdravstveni službi
in o uveljavljanju novega zakona
o zdravstvu. Ta je prišel v velja-
vo lani. Toda med zainteresira-
nimi kolektivi so prišlo do izraza
najbolj le smernice o delitvi oseb-
nih dohodkov, medtem ko je skrb
za formiranje teh dohodkov osta-
la preveč v ozadju.

AMBULANTE V OSPREDJU

Ker zdravstveni zavodi v večini
niso iskali in izkoristili notranjih
možnosti za povečanje in izbolj-
ševanje storitev kot pot za pove-
čanje dohodkov sploh, so v večini
primerov iskali kritje v podra-
žitvi uslug. Tako so lani skupni

izdatki za zdravstveno zavarova-
nje na Gorenjskem povečali za
41,2 %, kar v številkah pomeni
829.810.000 dinarjev več kot pre-
danskim. Celotni izdatki za to
oskrbo so bili 2 milijardi in 840
milijonov dinarjev. Pri tem se
vsiljuje vprašanje — ali so naši
zavarovanci tudi občutili za 41,2 %
večjo pomoč v zdravstvu (bodisi
po količini ali po kvaliteti).

Izdatki za zdravljenje so se po-
večali za 575 milijonov dinarjev
in dosegli milijardo in 915 mili-
jonov dinarjev. Izdatki za zobno
nego so se povečali za 22,21 %, izdatki za zdravljenje v bolnišni-
cah za 38,80 %, izdatki za zdravi-
vilo za 32,49 %, izdatki za kli-
matsko zdravljenje so se povečali
za 47,87 % in tako naprej. V
ospredju tega povečanja izdatkov
pa je vsekakor ambulantno zdrav-
ljenje s 73,18 % več kot prejšnje
leto.

PREVELIKI SKOKI

Tako povečane cene uslugam so
dovoljevale razmeroma hitro in
dokaj mehnično povečanje
dohodkov zdravstvenim zavodom
in tudi povečanje osebnih dohod-

kov v teh kolektivih. Tako so naj-
višji celotni mesečni prejemki
dosegli predlanskim novembra
meseca in novembra lani nasled-
njo zaokroženo višino v tisočakih:
Obratna ambulanta Iskra od 35
tisoč predlanskim na 70 tisoč
dinarjev lani, Obratna ambulanta
Tiskanine od 38 na 125 tisočakov,
Obratna ambulanta Sava od 26 na
66, Inštitut TBC Golnik od 48 na
88, bolnišnice na Golniku od 81
na 101, Bolnišnica za ginekologi-
jo in porodništvo v Kranju od 76
na 127, Zdravstveni dom Kranj od
85 na 111 in Lekarna Kranj od 72
na 96 tisoč dinarjev najvišjih
mesečnih prejemkov. Povprečje
osebnih dohodkov na vse zaposle-
ne osebe v zdravstvenih zavodih
kranjske občine pa se je poveča-
lo od okroglo 24.000 predlanskim
na 36.000 dinarjev lani.

Se večji skok v najvišjih oseb-
nih prejemkih je opaziti med
predlanskim in lanskim novemb-
rom na območju jeseniške občine,
in sicer: v tamkajšnji bolnišnici
od 79 na 167 tisočakov, v Zdrav-
stvenem domu od 70 na 139, v
ambulantni Zdravstveni 39 na 153
in v Lekarni od 76 na 132 tiso-
čakov najvišjih prejemkov. Seve-
da gre pri tem za vodilno, stro-
kovno osebo. Toda povsod so po-
rušili postavljene okvire razmerij
navzgor, medtem ko pri najnižjih
kategorijah ni opaziti tolike razli-
ke. Tako je v jeseniški bolnišnici
nastal velik razpon od najniž-
jih prejemkov 13.870 do najvišjih
167.300 oziroma 1:11,9. V pravil-
nikih pa je predviden razpon 1:4
do največ 1:6, kar je še uteme-
ljeno.

OD KOD IN ZAKAJ DOBIČKI

Kljub tako povečanim osebnim
dohodkom pa so pretežno poveča-
ne cene uslugam itd. dopustile
lani še znatne presežke v teh za-
vodih, tako da imajo približno 150
do 200 milijonov viška. Obracun
ob koncu lanskega leta je namreč
pokazal večje dohodke kot izdatke
v Zdravstvenem domu na Je-
senicah za polnih 37 milijonov
dinarjev, v ZD Kranj za 33, v ZD
Skofja Loka za 11, v ZD Radov-
ljica-Bled-Bohinj za 10, v bolniš-
nici na Golniku za 28, v bolniš-
nici (Nadaljevanje na 2. strani)

OBRAZI IN POJAVI

O tem mi je ondan povedal
predsednik sindikalne organizaci-
je manjšega industrijskega pod-
jetja.

V zadnjem času so večkrat opa-
zili sem pa tja določeno maloduš-
je posameznih delavcev in tudi
pikre opazke na račun vodilnega
osebja, češ — saj itak vsi krajejo.
Končno se je sindikalna organi-
zacija zavela za stvar. Zvedeli so
samo toliko, da gre za veliko kra-
jo v podjetju. Za zadnje novelet-
ne praznike, da so si trije vodil-
ni ljudje razdelili dva milijona
dinarjev! Ko so zadevo razisko-
vali, so ugotovili, da je bilo več

lanskoletno izvršitvijo za 7,5 od-
stotka. Predvidenega fizičnega
obsega proizvodnje lani razen
elektrogospodarstva niso dosegle
le kemična in živilska industrija,
kjer so nastopili nekateri objek-
tivni pogoji. Tudi indeksi porasta
fizičnega obsega močno odstopa-
jo po posameznih občinah. Tudi
v tem primeru je nedvomno po-
trebno upoštevati možnosti, ki jih
ima določena občina za to pove-
čanje. Ponekod bodo ti porasti
glede na obstoječe pogoje letos
verjetno težko realizirani (na pri-
mer občina Skofja Loka 20,4 od-
stotka). Precej odstopa po občin-
ah tudi odstotek izvršitve okraj-
nega plana fizičnega obsega pro-
izvodnje za preteklo leto, ki je
bil v celoti dosežen z 98,5 odstot-
ka.

Ob koncu naj še omenimo, da
omenjeni podatki veljajo le za
družbeni sektor in da v podatkih
za občinske plane za leto 1962 ni
zajet železniški in PTT promet,
okrajno cestno podjetje in Slove-
nja-česte. Okrajnim organom je
trenutno uspelo dobiti sumarne
podatke le za PTT promet, ki so
zajeti v okrajnem planu.

AKTUALNO VPRAŠANJE NA PRAGU
DOPUSTOV

Vsi hkrati ali posamezno?

»Kdaj boš šel na dopust?«

Taka vprašanja se te dni več-
krat slišijo v pogovorih med
znanci, sotovariši itd. Samouprav-
ni organi oziroma njihove ustrez-
ne komisije po delovnih kolekti-
vih vsako leto razpravljajo o or-
ganizaciji letnih dopustov. Pri
tem gre v glavnem za časovno
razporeditev. Javljata pa se na-
vadno dve skrajni stališči: vsi
hkrati oziroma kolektivno na do-
pust ali — dopuste posameznikov
razvrstiti skozi čim daljšo dobo,
t. j. skozi vse leto.

Kot je moč ugotoviti, so delov-
ni kolektivi zelo različno reševali
to stvar oziroma se prilagajali po-
trebam, željam in razmeram pod-
jetja. To je tudi edino pravilo. Toda
ob tem je vendar zanimiva ugo-
tovitev, da vsako leto julija
meseca, zlasti pa avgusta opaža-
mo v raznih statistikah rahlo opa-
danje proizvodnje. Če boste za-
hтеvali v svojih podjetjih pokazate-
lje o proizvodnji po mesecih v
zadnjih letih, boste verjetno ugo-
tovili te pojave.

Ob takih ugotovitvah pa se je
treba zamisliti. Če se včasih ni-
smo tako zavzeli, ko je proizvod-
nja »šepala«, pa je zdaj v novih
pogojih vse drugače. Prizadejti bi
bili namreč sami kolektivi, delavci,
ker bi ob tem imeli tudi nižje
osebne prejemke. To pa zanima
vsakogar. Treba je torej poiskati
obliko, ki nikakor ne bo prizade-
jala proizvodnje, zagotoviti je
treba nemoteno poslovanje pod-
jetja.

Vse je odvisno od značaja in
stanja podjetja, od tehnološkega
procesa, od surovinskih in tržnih
razmer, od pogodb in naročil, od

kooperacijskih obveznosti med
podjetji, od sodelovanja med eko-
nomskimi enotami itd. V nekat-
erih primerih je kolektivni dopust
povsem upravičen — če gre n. pr.
za remont določenega oddelka itd.
Vendar pa so dosedanje izkušnje
pokazale, da so samo posamezni
primeri. V večini pa kolektivni
dopusti niso dokazali prednosti,
marveč obratno — prizadejali so

(Nadaljevanje na 2. str.)

Kokrški odred v Begunjah

Danes dopoldne so prebivalci
Begunj in okolice nad vse sloves-
no in prisočno sprejeli nekdanje
osvoboditelje — borce Kokrškega
odreda, s čemer je bilo zaključeno
praznovanje krajevnega prazni-
ka. Nekaj minut pred deseto je
odred vkorakal v Begunje, kjer
so ga sprejeli predsednik ZB in
predstavniki ostalih družbenih in
političnih organizacij.

Na tribuni v parku pred bolni-
šnico so bili predsednik ObčL
Radovljica Franc Jere, sekretar
OO ZB Franc Konobelj-Slovenko,
predsednik krajevnega odbora
SZDL Begunje Jože Kejžar, ki je
pozdravil osvoboditelje, nakar je
nekdanji komandant Janko Pre-
zelj-Štam opisal potek borbe za
osvoboditev Begunj pred 17 leti.
Nato je sledil kulturni program,
ki so ga izvajali tržiška godba,
oktet A. T. Linhart, tržiški pio-
nirji in drugi. Popoldan pa je
bilo na športnem igrišču parti-
zansko kosilo, po katerem so se
razvilo veselo rajanje.

delavcev obveščenih o tem. Stvar
je postala zanimiva. Večalo se je
številu tistih, ki so o tem kaj ve-
deli, toda vsebina informacije ni
šla iz ozkega okvira. Kaj več, kaj
konkretnega — ni vedel nihče.

Da bi se stvar razčistila, so v
podjetje povabili inšpektorje. Ta
je pregledala vse račune, vse bla-
gajniško poslovanje, skladišče itd.
In... nihče niso našli.

Znova so se obrnili na izvor
teh vestí. Našli so ga. Bil je to

Samo tebi povem

eden izmed delavcev sumljivega
obnašanja. V nobeno organizacijo
ga niso mogli privabiti, na noben
sestaneek ga ni bilo in večkrat je
dokaj »po svoje« tolmačil posa-
mezne stvari. Tako je bilo tudi
tokrat. Po nekaj informacijah,
koliko je bilo sredstev na razpo-
lago in koliko so na delavskem
svetu končno odobrili za nova

imel prav, je skesano prosil, naj
mu oprostijo. Nihče niso ukre-
nili proti njemu. Toda delavec
njegovega oddelka, zlasti pa tisti,
ki jim je »zaupal« tako izmišljot-
tine, so mu zelo zamerili. Delav-
ci ga prezirajo kot lažnivca, ru-
šitelja enotnosti kolektiva in ga
ocenjujejo kot skrajno neresnega
človeka. — K. M.

TE DNI PO SVETU

OBISK V BRAZILIJU

Državni sekretar za zunanje zadeve Koča Popović bo v torek jutri prispel na uraden obisk v Brazilijo. V petdnevem obisku bo imel Koča Popović uradne razgovore z brazilskim zunanjim ministrom Dantasom, sprejela pa ga bosta tudi predsednik Goulart in premier Neves. Državni sekretar bo s svojim spremstvom obiskal tudi glavno mesto Brazilije in glavno gospodarsko središče Sao Paulo.

UPOR V VENEZUELI

Predsednik Venezuele Betancourt je poslal ultimatum vojskim voditeljem uporniškega garnizona v pristanišču Campano in jim pozval na predajo. Če pred tem so vladne sile dvakrat bombardirale položaje upornikov. Uradni vladni predstavnik v Caracasu je sporočil, da je »upor delo levičarskih progresivnih elementov«.

Pravi pomen vojaškega upora pa v bistvu še vedno ni dovolj jasn, kajti v deželi vlada že skoraj dva meseca zelo negotov položaj.

Pojasnilo

Bralce prosimo, da nam oporočijo neljub tiskarsko napako v članku ob Tednu rdečega križa v drugem stolpcu. Stavek, ki govori o gradnji komunalnih naprav bi se moral v zadnjem delu pravilno glasil:

»... moderna kuhinja z zmogljivostjo 600 obrokov dnevno itd.«

Vsi hkrati ali posamezno?

(Nadaljevanje s 1. strani)

proizvodno in s tem tudi interes podjetja.

V nekaterih podjetjih so zadnja leta uvedli tudi princip opredelitve s pomočjo referenduma med kolektivom: za kolektivni dopust ali proti njemu. Vendar je tak referendum zelo šablonska, pravzaprav slepila demokracija, če delavci ob tem ne vedo, kakšne so ekonomske posledice za tako ali drugačno opredelitev.

V raznih pravilnikih o regresih za dopuste, ki so jih delovni kolektivi letos sprejeli, je v večini predvidena večja stimulacija za dopuste v predsezoni in posezoni. Se pravi, pravilna težnja, da bi čas dopustov razširjali na daljšo dobo. Pri tem pa so seveda tudi težave. Starši s šoloobveznimi otroki na primer želijo dopust zgolj v času šolskih počitnic. Vendar pa to ne sme ovirati osnovne in pa pravilne težnje, da se delavci razvrstijo z dopusti v daljšem obdobju. O tem morajo seveda razpravljati sami kolektivi. Vsekakor pa mora veljati pravilo da se z dopusti ne sme ogroziti potek proizvodnje in poslovanja, ker bi to prizadejalo skupnost, a v prvi vrsti sam kolektiv - delavce. — K. M.

Vreme

V prvi polovici tedna se nam obeta nekoliko toplejše vreme brez večjih ohladih, možne pa so kratkotrajne padavine.

Družbeni interes preveč v ozadju

(Nadaljevanje s 1. strani)

ni na Jesenicah na 13 milijonov višje dohodke kot izdatke itd.

Ce bodo prizadeti posamezniki iz zdravstvenih kolektivov imeli karkoli reči proti gornjim številkam, pa bodo verjetno imeli še najbolj prav pri zadnjih številkah. To predvsem zato, ker ti podatki o »višjih« res ne povedo, kje gre za sredstva, ki so nastala kot rezultat boljšega poslovanja in gospodarjenja, in kje je to v resnici le avtomatična posledica višjih cen. Končno tudi ne kaže opravičevati tistih, ki so pred koncem leta na vso moč iskali možnosti kakršnih koli izdatkov, da so tako zmanjšali to razliko. Res je tudi, da je bilo zdravstvo vsa leta dokaj v ozadju in da imajo danes, ko je beseda o samostojnosti, precejšnje potrebe, ki so se nakopičile skozi daljšo dobo. Kljub vsemu pa ti podatki vendar nakazujejo določen pojav, ki bi ga kazalo bolje proučiti v vsakem zavodu posebej.

DRŽITE TATU!

Prav tako ni oporekati zdravstvenim delavcem, češ da je tudi v nekaterih drugih dejavnostih prišlo do podobnih pojavov in da bi morali še prej pogledati drugam. Se bolj upravičeno pa bi zdravstveni delavci smeli reči, da teh stvari res niso kriji sami. Gre v prvi vrsti za začetne slabosti samoupravnih organov, ki se tu še niso uveljavili. To zlasti velja za svete zdravstvenih zavo-

IZREDNO STANJE V ŠPANIJI

V treh severnih pokrajinah Španije, v Asturiji, Biskaji in Guiposci je španska vlada uvedla »izredno stanje«. Do tega ukrepa je prišlo zato, da bi preprečili val stavk, ki so zadnje dni zajele asturski rudarski bazen in vrsto drugih industrijskih panog v teh pokrajinah. Ukrep o »izrednem stanju« je podpisal sam Franco in daje vladi trimesečno posebno pooblastilo za ureditev položaja v teh pokrajinah, zakaj po španskih fašističnih zakonih so stavke prepovedane in zato tudi »ilegalne«.

GLOBOKA NESOGLASJA

Glasovanje za predsednika italijanske republike je potrdilo globoka in načelna nesoglasja med posameznimi strankami in strujami glede osebnosti voditelja države.

U TANT NA ŠVEDSKEM

Vršilec dolžnosti generalnega sekretarja OZN U Tant je dopotoval na tridnevni obisk na Švedsko.

Judje in dogodki

Sodna obravnava proti nekdanjemu generalu Jouhaudu je pokazala, kako povezana so bila dejanja francoske vlade s početki desničarskih skrajnežev v alžirskih mestih, posebno v Alžiru in Oranu. Pravniki, ki so branili razvpitega voditelja tajne teroristične organizacije, so namreč z dokazi v rokah pobijali osnovne točke obtožnice, češ francoska vlada z Debrejem na čelu je pravzaprav začetnik državnega udara, iz katerega je izšla poznejša dejavnost OAS. Sam nekdanji predsednik francoske vlade »Micheliu« Debre naj bi zasnoval alžirsko zaroto in upokojenega generala nagovoril, da opravi svoje »zgodovinsko poslanstvo«. Po Debrejevi zamisli, ki jo je spretno skrival pred generalom de Gaullem, naj bi državni udar, ki ga je skoval ne služil alžirskim skrajnežem. To bi naj bilo samo sredstvo, s katerim bi predsednik vlade privzel alžirsko prebivalstvo za načrte de Gaullova popustljive alžirske politike. Toda desničarski voditelji so kmalu odkrili bistvo Debrejeve igre in so jo znali v pravem času preprečiti.

in gibanje med francoskim prebivalstvom preusmerili sebi v prid. Od vsega začetka je de Gaullovi realni računici nasprotovala skupina skrajno nepopustljivih francoskih priseljencev, ki se niso sprijaznili in se tudi še danes ne morejo sprijazniti z ločitvijo Alžirije od matične države. Debre je francoske naseljence lovil z zvijačo, z zna-

rem in je nova smer francoske alžirske politike bolj podobna mlinu na veter, ki pač melje takrat, kadar zapiha veter. Uradno zatiranje desničarskih tolpe v alžirskih mestih je preveč počasno. Zadrževanje francoske vojske je podobno znani otroški igri »slepe miši«. Ob mrtvaških listih, ki jih vsak dan izpišejo francoski uradniki v Alžiriji, se

ne oblasti v Alžiriji, ki se pa prišli do sponanja, da ima potrpežljivost alžirskih ljudi svoje emje. Daljše odlašanje Francije, da uredi razmere, ki jih je pogodbo prevzela na svoje rane, lahko bistveno spremeni položaj v Alžiriji in privede do splošne zmešnjave.

Obljube, ki jih iz Pariza slišimo, namreč ne zadostujejo več

Mesarji z ulice

ko, v katero se ne bi zapletli tudi najbolj otročji politični nevedneži. Z udarom, ki bi bil napreden pred načrti generala de Gaulle, je skušal pridobiti francoske priseljence za de Gaulle. V tej tvegani točki je izgubil ravnotežje in oblast nad silami, ki de Gaullova načrta, da bi francoskim naseljencem zagotovil dober položaj v novi alžirski republiki niso razumeli.

Ta podatek pravzaprav ne bi bil nič čudnega, če bi se od takrat vezi z alžirskimi skrajneži razrahljale in pretirale. O tem ni nobenih stvarnih dokazov. Vsak dan bolj prepričljivo sklepamo, da je ostalo vse pri sta-

vsak človek nehoče vpraša: Ali niso morda dvomi v francosko »držanje besede« povsem upravičeni? Ali misli Francija začetni izpolnjevanji določila evianskega sporazuma? Kje so razlogi, da je francoski vojaški stroj tako neučinkovit v obračunu z pobijalskimi tolpami v alžirskih mestih.

Vprašanja segajo celo precej daleč: kakšna je stvarna moč francoskih priseljencev v Alžiriji in ali lahko ta sovražno razpoložena mešanica zavre in prepreči nastajanje nove alžirske države? V tej ali drugačni obliki so vprašanja postavili tudi člani začasne alžirske vlade in začas-

V sedanjem položaju ne smemo izgubiti izpred oči dejstva, da je nasilje v Alžiriji vse težje. Francoska vlada ni z dovolj strogimi ukrepi kaznovala ljudi, ki so te zločine zakrivali. Ostro bi morala vlada ukrepati proti francoskim uradnikom, ki nasprotujejo izvrševanju ukazov in navodil. Točni so namreč dvomi, da bi bila vlada sposobna zagotoviti učinkovito izvajanje svojih ukazov zaradi pasivnega upora in sodelovanja francoskih upravnih in vojaških krogov z desničarskimi teroristi. Zamejnati bi morali precej ljudi, ki so vpleteni v desničarski klub.

Zdravko Tomaž

Začeli so s pobiranjem parkirnine

PREMALO PARKIRNIH PROSTOROV — NI ZANIMANJA ZA ČUVAJSKO SLUŽBO

V nedeljo pred prazniki so bili motorizirani obiskovalci na Bledu prijetno presenečeni, zakaj ta dan so se na parkirnih prostorih prvič pojavili uniformirani čuvaji in pobirali pristojbino blejskim »motorizirancem« ni bila ta novost posebno po godu.

Sklep, da se, začne na Bledu — prvič v zgodovini — s pobiranjem

pristojbine na parkirnih prostorih, je bil sprejet na sestanku za parkirana motorna vozila. Le predstavniki podkomisije za vzgojo in varnost v cestnem prometu, gostinskih podjetij, komunalne uprave in Turističnega društva, ki ga je sklical v dneh pred prazniki Mestni odbor. Uvedbo zaračunavanja parkirnine — zaenkrat le na treh (!) blejskih javnih parkirnih prostorih — je narokovala potreba zaradi zagotovitve varnosti vozil in pa zaradi ureditve parkiranja samega ter hkrati seveda tudi finančni efekt. Skrb za varnost na parkirnih prostorih, je prevzelo Turistično društvo Bled. Za varnost na predelkih gostinskih podjetij bodo skrbeli le-ta sama. V ta namen bodo postavili posebne znake, iz katerih bo razvidno, da je tam parkiranje le za hotelske goste.

Motorizirani turisti, domači in tuji, pa niso bili preveč navdušeni nad uvedbo parkirnine zato, ker se blejska parkirna razlika je od parkirnin v Ljubljani in drugod. Zakaj za enkratno vplačilo 100 dinarjev na enem parkirnem prostoru lahko parkira lastnik motornega vozila (tako avtomobila kot motornega kolesa) na ostalih dveh parkirnih prostorih v času le od 7. do 23. ure. Prav v urniku varnega parkiranja pa se je pokazala hiba in če se ni prišlo do izraza sedaj, pa bo nedvomno v sezoni. Varnost motornih vozil je v sedanjem urniku zajamčena le do 23. ure zvečer. Kako bo s tistimi vozili, katerih lastniki bodo hoteli ostati na Bledu dlje kot do 23. ure? Če bodo vrespali, naj bi parkirali v predelih hotelov! Toda tudi teh ne bo dovolj, tako kot ni dovolj parkirnih prostorov na Bledu samem. Res predvideva Turistično društvo postaviti v sezoni nočnega čuvalja pred Kazino. Toda ali bo zadovoljal ta prostor za vse? Menda ne! Čeprav si na Turističnem društvu močno prizadevajo, da bi povečali število čuvaljev hkrati z uvedbo parkirnine v Zaki pri campingu in morebitno nočno službo, a ne dobijo ljudi. Kaj ni med Blejčani — zlasti med upokojenci — nikogar, ki bi hotel služiti 15 tisočakov mesečno? Zasluzek čuvaljev ni provizija, temveč je zajamčen. V počitnicah bodo opravljali službo čuvalja mladi študentje, v ostalih mesecih pa...

Za danes še nekaj števil. V dveh dneh prvomajskega praznovanja je na vseh treh parkirnih prostorih parkiralo dnevno 300 vozil, od tega 250 na grajskem parkirnem prostoru. Za poslovne Blejčane z motornimi vozili pa pripravljajo nekakšne stalne parkirne karte.

— St. Skrabar

GLAS BRALCEV

Ali res ne gre drugače?

Ceprav sem bil že zbužen, me je šele budnica godbe na pihala pravi pridignila. Saj res: 1. maj je — naš praznik. Odsel sem proti mestu. Tu in tam sem srečal znanca. V jutranjem vetru so se rahlo vile zastave: slovenske, državne in partijske.

Prehitevali so me avtomobili; naši in tisti, ki so prišli že preko Jezerskega. Vsakdo si z zanimanjem ogleduje kolico: stare in nove hiše, prekopane vrtičke, cvetoče češnje in kajpak vidi tudi naše zastave. Vsi sijo; po drogovih ob cestah in na hišah, kjer so jih razvili stanovančaki sami. Vsakdo naj vidi, da danes delovni ljudje praznujemo: naš znoj, naše trpljenje in naše zmage.

Kar obstal sem, ko sem prišel proti središču mesta. Ob Koroski cesti so tri hiše, kjer ni bilo niti ene zastave; samo v oknu srednje, najvišje, je stanovanec v prvem nadstropju izobesil majhno papirnato zastavico. Bil sem je prav vesel, ker sem pomislil, da mogoče nima denarja za večjo.

Pomislil sem: Ali morajo vsi seti zastave res samo tam, kjer jih obesijo službeni Oblo ali pa povsod, kjer se zavedajo, zakaj jim visijo? To me je napotilo na daljši sprehod.

Ne vem, ali kolektivni restavracije Park še ni prišlo na misel, da bi bil njihov lokal še lepši, če bi imeli kje zastavo, posebno pa še na tak dan kot je 1. maj. Prav tako se mi zdi, da so stanovančaki v zgornjem nadstropju te stavbe že kdaj stopili na balkon in zapazili tam dva lepa podstavka za zastave, ki pa sta ta dan ostala prazna. Verjetno so se že v soboto kam odpeljali, kar jim prav privoščim, a da so pozabili na zastavo, je prav tako, kot da bi pozabili izključiti električni tok, zapreti okna ali pregledati gume pri avtomobilu. Če zapuščamo svoje mesto, moramo vedeti, da bo tudi naše mesto kdo obiskal. Nihče ne vidi rad, da ga daje v neredu.

Severna stran stavbe Gorjanskega tiska je imela 16 podstavkov za zastave praznih in ne vem čemu naj služijo. Prav žalostno, vsakdanje so bili videti SPOMENIKI REVOLUCIJE na tem trgu. Nismo jim mogli podariti niti

svežih rož, saj se na tistih dveh vencih vidi, da sta tam že več mesecev. Obiskal sem tudi spominske plošče padlim za svobodo. Redke so imele sveže šopke in narodne trakove. Okrasile so jih verjetno matere padlih same; tačas, ko so družbeno-politične organizacije spale.

Stavba na vrhu Jelenovega klanca se vidi lepo daleč po Koroski cesti. Ima dva visoka drogovca, ki pa imata žal pogrtani žici za dviganje zastave. V tej stavbi je stisnjen majhen NOB, ki ga je le malokateri Kranjec videl. Mogoče bi lahko prav na 1. maj opozorili ljudi nase, če bi popravili tista dva drogovca, če že tak kakršna sta, ne motita uslužbenca LM, ki takoj pod njim ureja promet na križišču.

Na Prešernovi ulici so tudi čisto pozabili na zastave: knjižarna »Simon Jenko«, prodajni Planika in Alpina. Njihovim delavskim svetom svetujemo, da si jih do prihodnjega leta priskrbijo; če drugje s sredstev, pa naj malo reprezentančnega fonda oskrbujejo.

Verjetno, da tudi na Oblo nem javnem tožilstvu in sodišču nimajo toliko dela, da se niso opazili prečudovitega droga, ki jim stoji nekaj metrov proč od vhoda, ki je ta dan kar kričal po našem, kar bi moralo viseti na njem. Opozoril bi rad frizerje na Mostovnem trgu in stanovančake v prvem bloku izza Dijaškega doma na Zlatem polju, da je že precej časa, odkar je zastava ZKJ nekoliko drugačna, kakršne imajo oni.

Ne vem, če se motim ali ne, res, da na Orehku ne stanujejo niti en delovni človek, niti en član SZDL ali ZKJ, ker na naš najlepši praznik nisem s ceste tja opazil niti ene zastave. Le za spoznanje boljše je bilo v Naklem.

Veliko je bilo malenkosti, ki so nam po nepotrebnem kvarile praznično razpoloženje. Prav tako pa je bilo mnogo prijetnih stvari. Mnogi Kranjčani so prav z veliko domisljivosti okrasili svoje domove in delovne prostore. Z malo volje in veselja lahko naredimo Kranj prijetnejši sebi in obiskovalcem.

Vinko Sitar
Kranj

Glavni odbor RK Slovenije je ob Tednu RK izdal poseben lenak, ki bo spodbujal prebivalce, da bodo podprli akcijo za dograditev mladinskega zdravilišča

Delavci Gradbenega podjetja »Bled« so začeli pred dnevi z zemljskimi deli za novo šolo v Gorjah. Torej kaže, da bo naposled rešen dolgoletni šolski problem v Gorjah. Foto: F. Perčič

K. Makuc

Jack LONDON Kristof Dimač

Priredil: Stanko ŠIMENC

Riše: Janez GRUDEN

19. Naslednji dan zjutraj je razprostrl po ledu močno pojava, naložil nanjo tri četrtine tone in začel vleči. Ledenik je postajal vedno bolj strm in tovor je polzel vedno hitreje. Izpodnesel mu je noge. Kriš je padel vznak na vrh tovara in vse skupaj je zdrvelo navzdol. Začel je divje kričati.

20. Tovor je vrglo s shojene steze in v hipu je zagledal majhen šotor. Zdelo se mu je, da leti proti njemu, tako se je večal. Kriš je tresel obeni, in vezel enega vogala so popokale. Tovor in njegov voznik, ki je še zmerom sedel sredi vreč z živili, sta naenkrat obstala v šotoru, ki se je pijano zibal.

21. Pred seboj je zagledal na odejah osuplo dekle. Prav tista je bila, ki jo je srečal na obrežju. Na pečici se je grel lonec kave, zraven pa je stala mlada Indijanka. »Me ne poznate? Tisti čičeko sem!« je dejal. »vse vam storim, kar hočete. Samo nalijte mi skodelico iz tiste posode!«

mali oglasi • mali oglasi

prodam

Nov polavtomatičen fotoaparat in inozemski tranzistor, prodam. — Naslov v oglasnem oddelku 1750

Prodajam drvarnico, krito s strešno opeko, primerno tudi za garažo. — Franciška Plajbes, Križe št. 38 1811

Sadni most prodam. — Ješe, Strazišče 1812

Prodajam gumij voz — 14 col. — Franc Jerše, Senturska gora 5, Cerklje 1813

Prodajam televizor »Panorama«, — Jože Čadež, C. Kokrškega oddreda 17, Kranj 1814

Prodajam pišice in pohance za rejo (tudi »leghorn«). — Okroglo 24, Naklo 1815

Ugodno prodajam »NSU-Lambretta«. — Naslov v oglasnem oddelku 1816

Prodajam peso. — Zg. Duplje 37 1817

ostalo

Našel sem fotoaparat na Gorenjskem. — Miloš Mišičević, Komarška 16, Kranj 1818

Na zalogi imam več gostilniških vrtnih sklopnih miz, po 4000 din za komad. — Mizarstvo Novak, Medvođe 94 1819

Opremljeno sobo oddam solidnemu moškemu v centru mesta. — Naslov v upravi lista 1820

Podpisani Rudolf Ropert, Veleosovo 25, obžalujem in preklicujem, kar sem žaljivega govoril o pokojnem očetu Franca Jagodica iz Veleosovega št. 28. Preklicujem tudi, kar sem neosnovanega govoril glede meje v gozdu 1821

Preklicujem avtobusno vozovnico Kranj-Bela. — Jože Naglič, 1822

5. maja sem se od »Agrarie« — 2 do Terčona izgubil denarnico z osebno izkaznico in ostalimi dokumenti. — Najditelja prosim, naj jo proti nagradi vrne Pravstnu, Hrasnje 29, Senčur 1823

Iščemo samostojno kuharico in pomožno moč za naš Počitniški dom v Piranu, od sredine junija dalje, za dobo treh mesecev.

Kapaciteta doma je 25 postelj. Ponudbe pošljite Sindikalni podružnici zdravstvenih delavcev Kranj — Zdravstveni dom Kranj p. p. 42.

tržni pregled

V KRANJU

Pižol 130 do 160 din, ajdova moka 120 do 130 din, koruzna moka 56 din, koruzni zdrob 56 din, ješprenj 70 do 90 din, kaša 130 do 140 din, krma za kokoš 50 din, oves 30 din, prosa 15 din, krhlji 60 do 100 din za liter, motovilec in regrat 50 din, smetana 18 din za merico, korenček 60 din, sir skuta 160 din, maslo 640 do 720 din, čebula 200 do 300 din, krompir 35 do 45 din, špinata 250 din, kislo zelje 100 din, kislja repa 40 din, solata 330 do 400 din, pesa 60 din, redkev 60 din, jabolka 60 do 120 din, suhe slive 220 din za kg, zelena 10 do 30 din, jajca 22 do 26 din za komad.

gibanje prebivalstva

V TRŽICU

Poročili so se: Viktor Falle, tkalec, in Marija Bešte, tovarniška delavka; Franc Ivnik, uslužbenec, in Marjeta Polajnar, medicinska sestra; Anton Kralj, čevljar, in Amalija Ambros, tovarniška delavka; Vincenc Ovsenek, mizar, in Marjeta Pretnar, tovarniška delavka; Albin Košir, kovač, in Marija Brišar, laborant; Franc Ahačič, gozdni delavec, in Antonija Meglič, tovarniška delavka; Stanislav Meglič, električar, in Marija Skul, uslužbenka.

Umrli so: Anton Dobro, prevzitar; Jakob Meglič, kmet; Franc Križaj, upokojenec; Janez Krenik, invalidski upokojenec; Franciška Stefe, gospodinja; Antonija Ahačič, gospodinja; Antonija Jezerc, osebna upokojenka;

Jeseniška „nova smučina“

Na Jesenicah je smučarski klub Sportnega društva pred leti na žalost preživljal veliko krizo — in to po »zaslugi« tedanjega neodgovornega strokovnega vodstva. — Smučarski šport je zato kljub prejšnjim tradicijam skoraj povsem zamrl; odlični alpinci, ki so med obema vojnama segali po najvišjih lovoriških na domačih, mednarodnih in celo svetovnih smučarskih tekmovanjih, so nekaž izgubili, ne da bi poskrbeli za naslednike. Tudi imena Smelej, Knifc, Pogačnik in drugih smučarjev — tekačev niso mogla več privabljati in navduševati delavske mladine iz železarske mesta. Komaj sta še Jože Langus in Zidar dobila v mladem Ludviku Zajcu mnogo obetajočega naslednika.

Toda jeseniški športniki so kmalu odločno in uspešno premotili težave in odstranili kvarne posledice slabe in neodgovorne uprave. — Smučarji alpinci, skakalci in tekači so se pričeli zbirati okoli starega in požrtvovalnega športnega delavca Jožeta Zupana, ki je v delo pritegnil še vrsto drugih, zaupanja vrednih športnih aktivistov.

Za Jožetom Zidarjem je prevzel vadbo in vzgojo skakalcev Jože Langus, ki še vedno posreduje svoje bogato znanje in dolgoletne izkušnje mlajšemu rodu skakalcev. Preželj in Oblak sta zapustila vrste aktivnih smučarjev tekačev in se posvetila vzgoji mladih. Ze od sedaj sta vzgojila vrsto perspektivnih tekačev — tako Janka Kobentarja, ki trenutno predstavlja mladi vrh v našem tekaškem smučarskem športu. Za tem perspektivnim tekmovalcem prihaja še mladi tekač — kombinator Vidic, ki s Podlesnikom in drugimi kaj kmalu utegne poseči v boj za prva mesta med mladinci.

Jeseniški alpinci pa so iz šole Črna vrha in Rožce že od nekdaj med najboljšimi v Sloveniji oziroma Jugoslaviji. Peter Lakota še vedno oblači in vedri na našem alpskem nebu. Jože Kunšič in Luka

Franciška Bečan, gospodinja; Valentina Primožič, osebna upokojenka; Pavla Ribnikar, osebna upokojenka; Janez Primožič, osebni upokojenec; Jernej Perko, delavec.

Rodili so se: Oliver Ogris, Barbara Stangl, Marko Ribnikar.

temi mladinci pa prihajajo novi, še mlajši — Jože Svetin in drugi.

Smučarski šport je torej na Jesenicah pravilno usmerjen — iz množičnosti v kvaliteto. Letošnja sezona, ki sicer še ni zaključena, zakaj posebno alpinci se še vedno pripravljajo na nekatera tekmovanja (med njimi na prvomajski smuk na Okrešlju in poletne slalome pod Srčem in za Akom v Martuljku), je bila za jeseniške smučarje še prav posebno uspešna. Morda malo manj za tekače, ker so še premladi, toda Zajc je segel po največjem, alpinci pa so bili zmagovalci kot posamezniki in kot moštvo na številnih domačih in tujih tekmovanjih.

V znak priznanja dobiva smučarski klub Sportnega društva Jesenice vso moralno podporo pri vseh, ki se zanimajo za napredek in zdravo rast športa med delav-

ske mladino, prav tako pa tudi znatno materialno pomoč od matičnega društva, občinske zveze za telesno vzgojo, razen tega pa še od IO sindikalne organizacije Zvezarne, ki se v polni meri zaveda, da je delovnemu človeku po napornem delu in mladini po intenzivnem učenju potrebno razvedrilo, ki krepi in obnavlja psihične in fizične kvalitete.

Smučarji na Jesenicah tudi poleti ne bodo prekinili z načrtnim kolektivnim treningom. Pod vodstvom svojih trenerjev bodo gojili dopolnilne razgibalne športe, razen tega pa bodo sodelovali tudi pri gradnji manjše smučarske skakalnice iz umetne mase, medtem ko bo nova žičnica sedežnica na Črni vrh to šolo alpskega smučanja še bolj približala delovnim ljudem in mladini kovinarskega centra Gorenjske. — U. Zupančič

To je najboljši alpski smučarski kolektiv v državi. Od leve proti desni — stoje: Ciril Cop, Andrej Klinar, predsednik SK Jože Zupan, Peter Boškln, Stanko Klinar, trener Jože Kunšič; čepi: Peter Lakota, Janez Cop, Jože Klinar in Mirko Klinar

NESREČE

OBSTRELIL SE JE

V četrtek, 4. maja, zjutraj se je odpravil na lov na Frčkovo planino v Radovljici 36-letni italijanski državljani Antonio Comogliano iz Torina. Spremljal ga je lovec iz uprave gojitvenih lovišč. Ko pa sta lovca okrog 4. ure zjutraj čakala na divjega petelina, se je Comogliano po neprevidnosti sprožila puška. Strel mu je prebil sredino stopala. Prepeljali so ga v bolnišnico na Jesenice. Zaradi hude poškodbe bo moral ostati v zdravniški oskrbi okrog tri tedne.

IGRAL SE JE Z BOMBO

V četrtek, 4. maja, dopoldne se je primerila hujša nesreča z ročno bombo italijanskega izvora. Našel jo je 11-letni Janez Knific iz Podlubeja in se z njo igral. Pri tem je bomba eksplodirala in dečka hudo poškodovala po rokah in nogah. Odpeljali so ga v ljubljansko bolnišnico.

Hammond Innes:

44

Sinji led

»Ne gre pri tem za mojo pohlepnost,« sem ostro odgovoril. »Tukaj pri teh najdiščih rude, je dela za tisoče ljudi — seveda kolikor obstajajo. In to moram ugotoviti. Jilli tega ni treba vedeti. Če pa bo že zvedela, bo imela, vsaj tako upam, dovolj razumevanja za to nujnost. Nikakor pa ni nujno, da bi moral imeti ti s tem kaj opraviti, če te je groza mrtvih trupel.«

»Curtis se je smejal. »Mene ni groza,« je dejal, »mislim samo na dekle. In če hočeš vso to zgodbo izpeljati, ji moramo povečati in ona mora v to privoliti.«

»Ne bom je vprašal,« sem dejal kratko.

»Toda pravico ima, da jo vprašaš.«

»Pravico?« sem vprašal. »Pravice pri vsej tej stvari sploh nima nobene.«

»In jaz pravim, da jo ima. Ima pravico —«

Prijel sem ga za roko. »Čuj me, Curtis,« sem dejal, kajti bil sem sit njegovih smešnih ugovorov. »Kdo je na tej ladji kapitan?«

»Obotavljal se je. »Ti,« je odgovoril.

»In kdo vodi to podjetje?«

»Ti,« je odgovoril z odporom.

»Prav,« sem dejal. »Zdaj spusti čoln v vodo. Najdemo se ob 11.30 tukaj na palubi: ti, Dick in jaz, oblečeni v tople obleke in čevlje z gumijastimi podplati. Jaz bom poskrbel za dekle.«

Nekaj časa sem še mislil, da bo kaj odgovoril. Toda dolgoletna navada, izpolnjevati ukaze, je zmagala nad njegovimi nenadnimi pomisleki in pekočo vestjo. Obrnil se je in se pripravil za spuščanje čolna.

Pri večerji smo bili vsi kot zajeti v nenaraven molk. Jill je jedla, ne da bi spregovorila eno samo besedico, in ves čas gledala na svoj krožnik. Le Dahler je bil razporejen za pogovor. Hotel sem vedeti, komu je telefoniral iz hotela.

»Kam nameravate sedaj, gospod Gansert?« me je nenadoma vprašal.

»Čakam na Sundejevega družabnika,« je bil moj odgovor.

»Prava škoda je, da gospod Sunde noče govoriti brez svojega družabnika.« Najina pogleda sta se srečala. V njegovih črnih zenicah sem videl rahel pogorljiv smehljaj. Pogledal sem Sundeja.

Potapljač je naglo dvignil pogled, potem pa ga je zopet spustil na svoj krožnik. Bil je videti nervozen.

Dahler se je smehljaj, toda od njega se je širila prava nena- vadna napetost.

Po večerji sem poslal vse spat. Dan je bil dolg in vsi so bili po pravici utrujeni. K temu je prišla še nenadna sprememba zraka v tem goratem kraju, ki je vplival še bolj uspavalno.

Tudi jaz sem odšel v svojo kabino in legel. Sunde, ki je spal v kabini z menoj, je prišel takoj za mano. Dolgo časa se je premetaval po ležišču. Jaz sem preganjal spanec; ležal sem in strmel v temo. Vsa ladja je bila kot zakopana v globok molk, nič se ni premaknilo in niti voda ni pljuskala ob naše boke. Ta popolna tišina je imela v sebi nekaj neresničnega. Tedaj je Sunde pričel smrčati. Mislim, da je bil nekaj grozljivega ob misli, da ga bom odprl. Morda je imel Curtis vendarle prav. Morda bi bilo res bolje, če bi našo namero opustili. Rop trupla je vendar zločin. Toda to, kar smo nameravali mi, le ni bil rop, mi smo zgolj iskali resnico o smrti nekega človeka.

Zaspanost me je minila, in ko sem tako ležal v temi, sem se otepal z razmišljanjem, kako naj ugotovim, ali je Farnell umrl naravne smrti, ne da bi imel pri sebi zdravnika, ki bi lahko preiskal truplo.

Toda bil sem odločen, da si ogledam Farnellovo truplo Ob 11.30 sem tiho vstal in si obul gumijaste čevlje. Dick me je že čakal na palubi. Za bregovi se je kazala slabotna luč, mesec se je pripravljaj na vstajanje.

Na ladji smo imeli samo eno lopato in kramp. Prinesel sem ju iz skladišča in zložil v čoln, ki ga je Dick že pripravil. Tedaj je prišel tudi Curtis in se nama pridružil. Iz navigacijske kabine sem vzel še svojo ročno svetilko.

»Vstopita,« sem dejal Dicku. Tiho se je spustil ob boku ladje v čoln in Curtis mu je sledil. Tedaj se je dotaknila moje roke neka tuja roka. Ko sem se obrnil je stal poleg mene Dahler. »Čakal sem na vas,« je zašepetal. »Tudi jaz bi rad videl truplo.«

»Od kod ste vedeli, kaj nameravamo?«

Smehljaj se je in v temi sem lahko razločil njegove zobe. »Vi ste človek, ki ve, kaj hoče, gospod Gansert,« je odgovoril. »Vse te dolge vožnje do Fjaerlanda niste naredili zaman.«

Pokimal sem v smeri proti čolnu. »Vstopite,« sem dejal in mu sledil.

Dick in Curtis sta privezala vesla. Odrinil sem čoln in medtem ko je jermenje škripalo v ritmu udarcev vesel, so izginjali obrisi naše ladje v temi. Ko smo tako veslali proti Fjaerlandu, se je pred vedno bolj svetlim nebov v črni črti jasno kazal rob gora. Obšli smo rt in se bližali obrežju Fjaerlanda. V vasi ni gorela več nobena luč. Vse je bilo popolnoma tiho. Edini glasovi so prihajali od škripanja jermenja in šumenja vode, ki je pritekala s hribov.

Nebo se je vedno bolj jasnilo in naše oči so se privajale na temo, tako da smo mogli prav razločno videti obalno črto in peščico hiš v Fjaerlandu, ki so se tiščale k pomolu. Tudi šumenje vode je postajalo močnejše, ko smo se bližali potoku, ki se je zlivaj v fjord nekoliko niže od cerkve. In potem smo videli tudi cerkev samo kako je stala, črna in molčeča na svojem griču. Priveselali smo s čolnom do obale. Govorili smo le šepetaje. Kljun čolna je nenedoma zadel ob kamen in potem zaškripal na pesku. Splezali smo iz čolna in ga privezali z vrvo na skalo. Potem smo odšli po pobočju do pokopališča.

Pokopališče — da, težko je opisati tiste občutke, ki smo jih imeli tedaj v poltemi ob pogledu na visoke gore, ki so se dvigale vse naokrog. V bistvu je bilo pokopališče takšno, kot vsako drugo, toda... razlika je bila v tem, da smo prihajali kot tatovi, sredi noči. In slaba vest gotovo ni najboljši spremljevalec na pokopališču...

Brez težav smo našli sveže pobarvani križ in griček nad Farnellovim grobom. Prijel sem za lopato, izdrl križ in pričel odlagati rušo. Potem se je začelo kopanje. Takoj pod površino je bila zemlja trda kot kamen. Potili smo se in stokali, medtem ko smo s krampom sekali zamrznjena tla. Zelo počasi se je odpiral ozki grob. Bilo je trdo nevshečno delo. Slekli smo se do pasu in se potili v ledeno mrzlem zraku, medtem ko se nam je iz ust kadil sopuh.

Tedaj se je za gorami dvignil mesec. Sneg je svetil belo in hladno. Ko sem tedaj odstopil in predal kramp Curtisu, sem pogledal dol k cerkvi. Vse je ležalo tiho in mirno. In vendar me je obšel neprijeten občutek, da nas nekdo opazuje, in vsak hip smo mogli pričakovati razbesnele vaške prebivalce, kako bodo planili na nas in branili svoje malo pokopališče pred tem skrunjenjem.

